

Решение на Съда (втори състав) от 9 март 2017 г. (преюдициално запитване от Върховен административен съд — България) — Петя Милкова/Изпълнителен директор на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол

(Дело C-406/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Конвенция на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания — Членове 5 и 27 — Директива 2000/78/ЕО — Член 7 — Специфична закрила при уволнение на лица с увреждания, работещи по трудово правоотношение — Липса на такава закрила за държавните служители с увреждания — Основен принцип на равно третиране)

(2017/C 144/08)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Петя Милкова

Отговорник: Изпълнителен директор на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол

Диспозитив

1. Член 7, параграф 2 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, в светлината на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, която е одобрена от името на Европейската общност с Решение 2010/48/ЕО на Съвета от 26 ноември 2009 година, и във връзка с основния принцип на равно третиране, закрепен в членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, която предоставя специфична предварителна закрила при уволнение на лица с определени увреждания, работещи по трудово правоотношение, но не предоставя такава закрила на държавни служители със същите увреждания, освен ако се установи нарушение на принципа на равно третиране, което запитващата юрисдикция трябва да провери. При тази проверка съпоставянето на положенията трябва да се основава на анализ, съсредоточен върху съвкупността от релевантни правила на националното право, което регламентира, от една страна, положението на лицата с определено увреждане, работещи по трудово правоотношение, и от друга страна, положението на държавните служители, засегнати от същото увреждане, като се вземе предвид по-конкретно предметът на закрилата срещу уволнението, разглеждано по главното производство.
2. В хипотезата, при която член 7, параграф 2 от Директива 2000/78, в светлината на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и във връзка с основния принцип на равно третиране, не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, задължението да се спазва правото на Европейския съюз изисква приложното поле на националните правила за закрила на лица с определено увреждане, работещи по трудово правоотношение, да се разшири, за да се ползват от тези правила за закрила и държавните служители със същото увреждане.

⁽¹⁾ ОВ C 337, 12.10.2015 г.